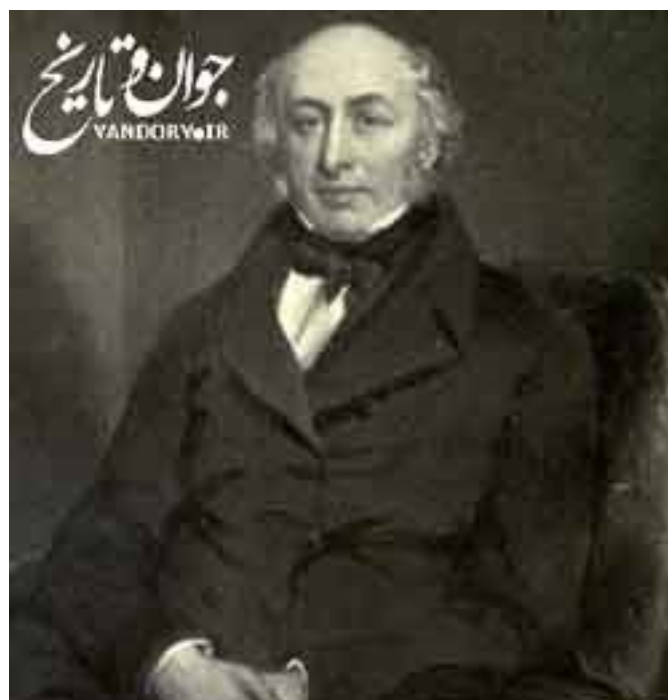

خوراک ایرانی از نظر جیمز موریه

۱۵ آذر ۱۳۹۵ ساعت ۱۳:۳۹

ما خرگوشی را که مردی در دشت گرفته بود خوردیم سپس با سگان تازی شکاری خود آنها را دنبال کردیم. ایرانیان گوشت خرگوش را پلید می‌شمارند برخلاف ترکان که آن را بی‌هیچ وسواس می‌خورند.

جوان و تاریخ- سبک زندگی

جیمز موریه در سفر خود به ایران، مدتی زیادی از زمان خود را در تهران سکنی گزید. در این مدت فرصت یافت تا درباره وضعیت تغذیه در ایران و غذاهایی که مورد علاقه آنان بود، جستجو و تحقیق کند. میوه‌ها، عسل و گوشت ایرانی را استفاده کند و فرهنگ ایران را در زمینه این اقلام با نقاط دیگری که به آنان سفر کرده، مقایسه کند:

«میوه های فصل تهران در ماه مارس که هر روزه هنگام خوراک می خوردیم انار، سیب، گلابی، خربوزه، لیمو، و پرتقال بود. انار از مازندران آورده می شد و به راستی در اینجا خوشمزه و لذیذ بود و از انار هایی که در ترکیه دیده بودم بسیار خوب تر بود. محیط دایره ی انارها بنا به معمول دوازده اینچ بود. در سراسر ایران کندوی زنبور عسل نگهداری می شود و بهترین عسل دوران عمر خود را در تهران خوردم اما عسل شیراز و کازرون را (که زنبوران از بیشه های درختان فراهم می کنند) هنوز خوب تر می دانند. گوشت گوسفند بسیار خوب و بسیار ارزان بود، چون بهای هر گوسفند تنها دو غروش عثمانی است. گوشت گاو گاه خوب بود، اما چون ایرانیان آن را خوب نمی دانند. گاو نر را برای کشتن و خوردن گوشت نگهداری یا پروار نمی کنند. ما خرگوشی را که مردی در دشت گرفته بود خوردیم سپس با سگان تازی شکاری خود آنها را دنبال کردیم. ایرانیان گوشت خرگوش را پلید می شمارند برخلاف ترکان که آن را بی هیچ وسواس می خورند.»^۱

۱- جیمز موریه، سفرنامه جیمز موریه (سفر یکم)، ابولقاسم سری، تهران، انتشارات توس، ۱۳۸۶، ص ۲۶۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۱۷۰/۵/موریه-جیمز-نظر-ایرانی-خوراک>